

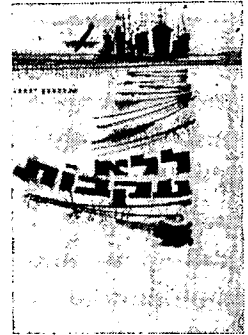
מה חדש בספרינו מערכות

"תקופה נסערת וגדושת מעשים ומעללים עברה על דורנו אחרי מלחמה" ע: הצלה, "בריה" והעשלה ברחבי גולת-אירופה ההרוסה והמתחסלת; צבא במחתרת ונשק עלום, הגנה ומאבק, התישבות-מגן ומלחמת-קוממיות בארץ-ישראל. אין לך ספר אחד שיוכל לסכם מה שנעשה בתקופה גדולה זו, בה גם "האדם הקטן" היה תכופות למעיו, ליוזם, למקריב-קרבות ואף לגיבור. לכן, לא צביון אחד יהיה לספרים השונים עליה. ספר-ספר ומישורו, מעלותיו ומגבולותיו; תכופות — גם חוג הקוראים מיוחד משלו. אך כולם יחד ייצרו את תמונת-המציאות הכוללת — שדורנו, הזוכר עדיין את המעשים, מצווה על יצירתה".

אלה קטעים מדבר מערכת "מערכות", בפתח הספר "ללא עקבות" מאת אמנון יונה. אכן, אין תימה שבעל-הספר עצמו, בהשקפו לאחור, יש והוא מתפלא — ואומר:

"האמנם היינו חבורה של אנשים המניחה מוקשים, פועלת בחסות חשיכה, מסתובבת באירופה ומפוצצת אגיות ומטוסים?" — שאלתי את עצמי. "האמנם היינו הרפתקנים, שעוז-נפש מסויים מפעמם והם נדחפים עליידי יצר של מאורעות ופעולה ומטילים אימתם על רבי-הובלים זקנים, מלחים תמימים ודייגים? "ארטיסטים", היודעים להתחפש לנתינים בריטיים, ילידי לונדון, עדן, בודפשט או ברלין; המסוגלים לשחק תפקיד של קציני-איתלקיים או מצריים לפי הצורך?"

מקצת מגופי-מעשים אלה סופרו עליידי אמנון יונה, והוסיפו והרחיבו מפקד ה"הגנה" באירופה בשנות 48-1946, אל"מ נ. שדמי, ופעילי ה"הגנה" בהונגריה אז. אך מאחרי כל המעשים עמדה התחושה, המובעת עליידי בעל-הספר והיא חותמה של התקופה: "הלכנו אל משימתנו בכוחה של אהבה, תחושה אישית, שהכתיבה פעולותינו לנו, דור-הביניים, שזכה להיולד ולחיות במולדתו ההיסטורית, עת נטבח חלקו של עמנו שבגולה. האהבה וההרדה — רק אלה הביאונו אל המקומות והדברים שעליהם מסופר כאן".

מה צפוי בחוברות "מערכות"

- תקשורת חדישה בגדודי ארה"ב
- טילים, פרימיטיביים — מה לקחם?
- מסגרות אימון - השילוב והתכלית
- טיל חדש יום יום
- לאן נקלעה הקליעה?
- על אבדות הערבים ב-1948
- מלחמתו הגרעינית של דלפון
- מה צפוי בשדה הטנקים?
- חיילים - פרעושים-רקטיים